

גליון

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ראה
תשפ"ג

גליון
כ"ד

שעורים אין חינוך

פרשת שלח, שנת תשפ"ג - קריית ברסלב - ליבערטי יע"א

• חינוך און הדרכה

קינדער? איר זענט נישט גערעכט! דאס איז נישט א דזשאוק, מען דארף זיין אנגעגרייט פינקטליך וואס מען גייט טון א גאנצן טאג, אבער דער עיקר פארוואס מיר האבן געעפנט די שולע איז אז איר זאלט רעדן צו די קינדער פון גוטע מדות נאכאמאל און נאכאמאל.

אינמיטן לערנען, אינמיטן שרייבן, אינמיטן רעכענען, זאגט פאר די קינדער: קינדער, עסט זענטס אזוי וואויל, וועל איך ענק דערצוילן א מעשה. עס איז אביסל שרעקעדיג, אבער צום סוף ענדיגט זיך עס גוט. עס איז אמאל געווען א קינד וואס איז געווען די בעסטע מיידל פון קלאס, אבער זי האט געטשעפעט אנדערע קינדער, און זי זענען אריבער, זי האט חתונה געהאט און זי האט נישט געהאט קיין קינדער, ביז זי האט זיך געכאפט אז זי ליידיט וועגן זי האט אלס קינד געטשעפעט אנדערע מיידלעך, האט זי אויפגעזוכט אלע אירע אלטע חבר'ס, זי האט יעדן אנגערופן און איבערגעבעטן, ווען אלע האבן איר מוחל געווען האט דער אייבערשטער אנגענומען אירע תפילות, און זי האט געהאט קינדער.

קינדער הערן יא אויס

מען דארף אסאך רעדן צו קינדער, איינמאל, נאכאמאל און נאכאמאל, - איי, "איך האב שוין אזוי סאך מאל גערעדט און זיי הערן מיר נישט אויס!" - דאס איז נישט אמת, קינדער הערן יא אויס, נאר יעצט זעט מען נאכנישט די פירות, באלד וועט ארויס קומען די שיינע פירות.

איך האב דאס דאך אויך געטון

געדענקט אז איר זענט אויך נישט אינגאנצן מסודר, איר זענט אויך נישט הונדערט פראצענט אויסגעהאלטן אין אלעס, און איר ווילט נאכאלץ אז דער אייבערשטער זאל אננעמען אייערע תפילות, איז די זעלבע זאך דארפט איר קענען אננעמען די קינדער, אפילו זיי זענען נישט אזוי גוט.

איך גענומען די קינדער מיט די גוטע נאטורן איך האב זיי געזאגט: "דו ביסט דאך א בחור מיט גוטע מדות, דו וועסט שלאפן נעבן דעם בחור", זיי פלעגן מיר פרעגן: "וואס הייסט? ווייל איך בין א גוטער מוז איך יעדעס יאר שלאפן אין איין שטוב מיט דער געגעטיווער בחור און אים נאך נאכגעבן ער זאל קענען אויסוועלן וואו צו שלאפן אויבן, אונטן, נעבן די טיר אדער נעבן די שענקל?" פלעג איך זיי ענטפערן: "פריי זיך אז דו האסט א גוטער נאטור, אים איז נעבעך ביטער, דארף מען אים נאכגעבן אוועק צו נעמען זיין ביטערקייט, אבער דיר איז דאך גוט!"

מען דארף נעמען די קינדער מיט די גרינגער נאטורן און בעטן: "דו ביסט דאך א גוטער, זיי א חבר פאר דער קינד וואס האט נישט קיין חברים, זיי מוותר פאר אים, געב אים נאך, פארברענג מיט אים". מען דארף טון אלע ערליי שפיצלען און המצאות אבי דער פתה זאל זיין באחרות.

פארוואס האבן מיר געעפנט די שולע?

עס איז זייער גרינג פאר לערער'נס זיך אפצוברעךן: "מען קרייגט זיך, מען קרייגט זיך און מען קרייגט זיך", אבער צוליב דעם האבן מיר געעפנט די שולע! מיר האבן נישט געעפנט די שולע כדי מיר זאלן ארויס געבן קינדער וואס קענען שוין שרייבן, גוט ספעלן, גוט רעכענען און ווייסן פינקטליך די היסטאריע פון אמעריקע, מען לערנט עס ביי אונז אין שולע און איך וועל זיך זייער פרייען אז די קינדער וועלן קענען גוט שרייבן, אסאך מאל באקום איך בריוון פון קינדער וואס איך קען בכלל נישט ליינען, קינדער טוישן אויף א גימל מיט א ז', איך דארף זיך פלאגן צו פארשטיין וואס עס שטייט דארט געשריבן.

אבער איך זאג ענק דעם אמת, נישט אויף דעם האב איך געמאכט די שולע! - אמת אז מען דארף אנפילן דעם טאג מיט א סדר היום, מען דאווענט, מען שרייבט, מען רעכנט. וואס די מנהלת זאגט צו טון דארף מען זיך אנגרייטן פון פאראויס, מען קען נישט אנקומען אין שולע און פרעגן: "וואס טו איך היינט מיט די

מיטן אייבערשטנס הילף זענען מיר ממשיך מיטן שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מחנכים אין שטעטל, קריית ברסלב - ליבערטי יע"א, דינסטאג פרשת שלח שנת תשפ"ג לפרט קטן.

ביטערע און געגעטיווע קינדער

אז מען זעט א קינד טשעפעט, א קינד איז ביטער, דארף מען טראכטן מיט רחמנות, אפער קומט דער קינד פון א שטוב וואס מען געבט נישט קיין ווארעמקייט, דאס קינד באקומט נישט קיין ליבשאפט אינדערהיים.

אפילו מען מיינט איך קען זיינע עלטערן, זיי זעען אויס צו זיין זייער וואוילע מענטשן, זענען דא מענטשן וואס אינדרויסן שטעלן זיי זיך ארויס אלס פייערע מענטשן און אינדערהיים זענען זיי שלעכט, אדער פשוט ווייסן זיי נישט ווי אזוי זיך אומצוגיין אין שטוב, שטילערהייט פייניגן זיי די קינדער. און קיינער ווייסט דאס נישט, קיינער ווייסט נישט וואס טוט זיך ביים צווייטן, קיינער ווייסט נישט וואס טוט זיך ביים שכן אין שטוב, דערפאר קומט דאס קינד אין חדר ביטער און געגעטיוו, דארף מען ווייסן אז דער קינד איז נעבעך נישט שולדיג.

דיר איז דאך גוט!

איך קען ענק נישט מסביר זיין וואס עס טוט זיך אפ אין ישיבות א וואך פאר קעמפ, שפייכות דמים ממש, די בחורים זענען זיך מסדר שטייבער און געטון וואו מען גייט שלאפן אין קעמפ, עס ווערט ראבערייען צווישן בחורים, דער וויל נישט שלאפן נעבן דעם און דער וויל נישט שלאפן נעבן גענעם, מען טשעפעט זיך איינער דעם אנדערן, "דו שלאפט נישט אין מיין שטוב", "איך וויל נישט שלאפן נעבן דיר", ביז עס זענען דא בחורים וואס וויינען און ווילן נישט גיין אין קעמפ צוליב דעם.

ווען איך בין געווען א מלמד האב איך נישט געוואלט אז מיי פתה זאל זיך קריגן, פלעג איך העלפן מאכן די שטייבער און בעטן, אלץ האב

• חיזוק און הדרכה

און וויינט, אדער מען זעט ווי א קינד דרייט זיך ארום אין שולע געפערט פארזארגט, מען זעט נישט די גלאנץ אויפ'ן פנים, עס איז נישט דא די פייער אין די אויגן, מען זעט א טויטקייט אויפ'ן קינד, דארף מען זיך אינטערעסירן וואס דא גייט פאר, וואס איר קענט איר העלפן. אפילו דאס קינד איז נישט מיין תלמידה, איר בין א הויך שולע לערערין און דאס קינד איז א קליין קינד, איר בין נישט געפערט א קינדערגארטן לערערין... איז וואס?! וואו הויך זענט איר, אויפ'ן שפיץ בארג... אדער איר זענט א קינדערגארטן לערערין און דאס קינד איז אן עלטערע קינד, און אפילו יעצט איז נישט אייער צייט צו אכטונג געבן אויף די קינדער, גייט צו צום קינד, פרגעט איר: "וואס הערט זיך? אפער ווילסטו אריין קומען אין מיין פתח? אפער ווילסטו מאכן קאפיס פאר מיר? אפער ווילסטו אריין קומען אין מיין פתח אכטונג געבן אויף די קינדער פאר אפאר מינוט? אפער ווילסטו מיר עפעס ברענגען?"

אז איר האט איר נישט צו געבן קיין ארבעט, געבט קאטש א גוט ווארט, "דו זעסט אויס זייער גוט! דו זעסט אויס זייער שיין! דו זעסט אויס זייער צאמגענומען!"

דאס איז אפילו מיט קינדער וואס לערנען נישט ביי מיר, איז דאך זיכער ביי די אייגענע תלמידים און תלמידות דארף מען זיכער זען צו געבן פאר יעדן קינד א גוט ווארט. מיר מאכן נישט קיין גרויסע כיתות, מיר פרויבירן צו מאכן צוויי קלענערע כיתות ווייל איר וויל מען זאל קענען אנקומען צו יעדעס קינד באזונדער.

יענעם, נעמט מען מיט אויבן! דאס איז א גוט ווארט, מען דארף מאכן פון דעם א שיינע צעטל מען זאל עס געדענקען.

מען דארף טון פאר זיך, איר וויל נישט איר זאלט וואוינען נאכגעלאזט, מען דארף פלאנצן ביימעלעך ארום די הויז, מען דארף האבן א שיינע גארטן ארום די הויז, מען דארף בויען א נייע קאה, מען דארף איבער בויען די הויז, אבער די אלע זאכן וועלן דא בלייבן, נאר וואס מען טוט פאר יענעם דאס נעמט מען מיט, דאס גייט אריין אינעם רענצל וואס מען נעמט מיט אויף יענע וועלט.

יעצט איז נישט מיינע שעות...

מלמדים און לערערנים דארפן וויסן, מען קען אויפלעבן א קינד מיט א גוט ווארט! דער קינד דארף נישט זיין אייער תלמיד, אז דער קינד לערנט נישט אין אייער פתח און אז יעצט איז נישט אייער צייט צו זיין מיט די קינדער, איז וואס? קומט אים נישט קיין שמייכל? להבדיל ביי די אומות העולם איז דא אזא זאך, גוים זיצן אין זייער העצלה אמבולאנס, זיי שפילן זיך מיט'ן טעלעפאון און עס קומט אריין א רוף - ווען עס איז נישט זייער צייט צו גיין ראטעווען - אז געבן זיי איז דא איינער וואס האט געכאפט אן הארץ אטאקע, בלייבן זיי שפילן מיט'ן טעלעפאון, ווייל 'יעצט איז נישט מיינע שעות'...

ביי א איד איז נישט דא אזא זאך; וואס הייסט יעצט איז נישט דייע שעות?! מיר זענען פיר און צוואנציג שעה קנעכט פאר'ן אייבערשטן! ווען מען זעט א קינד האט זיך צעקלאפט

איר זיך א גאנצן טאג אין ישיבה מיט בחורים, אסאך מאל זע איר ווי א בחור דרייט איבער א טיש, ער שפרינגט איבער א טיש, אנשטאט זיך יעצט רעגן אויף דעם בחור, טראכט איר אלץ צו מיר: 'איר האב דאס דאך אויך געטון אלס בחור! מען וואלט מיר אויך געדארפט הרגענען פאר'ן דאס טון?! דאס בארואיגט מיר.'

די זעלבע זאך ווען איר הער אז איינער האט געמאכט א פייער אדער אויפגעבראכן א שולאס וכדומה, טראכט איר צו מיר: 'איר האב דאס דאך אויך געטון אלס בחור, איר האב געמאכט פייערס און געבראכן שולעסער'.

פארשטייט זיך אז איר טראכט דאס שטילעהייט, איר גיי נישט יעצט זאגן פאר די בחורים 'מאכט פייערס און צעברעכט שולעסער'... איר זאג אן: "מאך נישט קיין פייער", "צעברעך נישט קיין שולעסער", און "אויב האסטו שאדן געמאכט פרגע א שאלה צי דו דארפסט עס באצאלן", אבער איר ווער נישט גערעגט אויף אים.

לערערנים דארפן וויסן, אז איר האט א קינד אין אייער פתח וואס קומט זיך נישט אויס מיט אייך, זי זאגט אלעס פארקערט וכו', טראכט אריין, אפער האט איר דאס אויך געטון אלס קינד, זענט איר געווען שולעכט?! - גיין, דאס איז פשוט א נאטור פון א קינד וואס איז אין א לאך און מיינט אז די לערערין האט איר פיינט.

די רענצל וואס מען נעמט מיט

געדענקט דעם פלל: 'וואס מען טוט פאר זיך, לאזט מען דא איבער, וואס מען טוט פאר

חיזוק פאר די אידישע שטוב

פונעם ראש ישיבה שלי"ט"א

עצות פון משיח

טייערע השובי'ע עלטערן; געלויבט דער הייליגער באשעפער אז מיר האבן זוכה געווען צו מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן. דער רבי געבט אונז עצות ווי אזוי צו קענען זוכה זיין צו לעבן דא אויף דער וועלט א לעבן וואס מען לעבט אין גן עדן.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (תני מוה"ר"י סימן 108): צווישן מיר און משיח איז נישט דא קיין חילוק, וואס איר זאג - דאס זאגט משיח, וואס איר לערן מיר עגן - דאס וועט משיח לערנען מיט די גאנצע וועלט. איר זאג מען זאל רעדן צום אייבערשטן, און משיח וועט זאגן מען זאל רעדן צום אייבערשטן, איר זאג מען זאל זיין פרייליך און און דאנקען דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך, און משיח וועט זאגן מען זאל זיין פרייליך און דאנקען דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך, איין חילוק איז דא, יעצט איז נאך דא די בחירה צי מען זאל יא פאלגן אדער נישט פאלגן, ביי

משיח וועט מער נישט זיין קיין בחירה, משיח וועט אריין ברענגען אזא געטליכקייט אין די וועלט אז יעדער וועט אננעמען וואס משיח וועט זאגן; היינט דארף מען האבן חיזוק איינמאל און נאכאמאל, ווען משיח וועט קומען וועט מען שוין נישט דארפן קיין חיזוק צו פאלגן.

ברוך השם אז מען קען זיך צוזאמנעמען און איבער חזרון די עצות, די חיזוק וואס דער רבי געבט אונז, ווי אזוי מיר זאלן זוכה זיין צו לעבן מיט'ן אייבערשטן און זיין פרייליך, אז מיר זאלן זוכה זיין אויפצושטעלן א שיינע אידישע שטוב, מיט ערליכע דורות און האבן נחת פון די קינדער און אייניקלעך.

ביים היינטיגן שיעור וועלן מיר אביסל ארום רעדן וועגן חיזוק הבנים והבנות. מיר זענען אט ארויס געזאגט פון די טעג פון חנוכה, מוה"ר"א ש"ר שרייבט אז 'חנוכה' איז פונעם לשון 'חינוך', עס איז טעג וואס איז געשטעלט צו מחנה זיין די שטוב.

• חיזוק הבנים והבנות

די ערשטע נקודה, א מאמע דארף עסן גוט און שלאפן גוט

אין שלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמה) איז דא א גאנצע סימן פון 'הלכות מלמדים', הלכות פאר מלמדים, איינע פון די הלכות איז (שם, רמ"א סע"ד): "ואין למלמד לנער בלילה יותר מדאי, שלא יהיה עצל ביום למד", א מלמד דארף שלאפן ביינאכט געהעריג, ער טאר נישט גיין ביינאכט צו קיין שמחות, אויב ער גייט ביינאכט צו א שמחה און גייט נישט שלאפן צייטלעך מוז ער נעמען א צווייטער וואס זאל אים איבער נעמען אויף דעם טאג אנשטאט אים. אזוי ווי איינס מיט איינס איז צוויי - די זעלבע זאך - א מלמד וואס גייט אריין אין פתח מיד, נישט אויסגערוט, איז זיכער אז ער גייט היינט שלאפן, ער גייט היינט שרייען, ער גייט היינט פארשעמען איינעם, ער גייט היינט אומגליקליך מאכן די קינדער.

שטייט ווייטער אין שלחן ערוך (שם): "וכן לא תעשה, או לעצור במאכל ומשתה", א מלמד טאר

• בעטן אויף אלע קינדער

צו רעדן צום אייבערשטן; יעצט ווען ער איז נאך יונג וויל איך אים אויסלערנען די זאך פון תפלה והתבודדות.

דא אין שטעטל קען מען עס גרינג טון; איך טו עס אויך מיט מיינע קינדער אין שטאט, אבער איך דארף אכטונג געבן אז די גאסן זאלן זיין ליידיג פון מענטשן און עס זאל נישט זיין אויפפאלנד, ווייל אז דו זינגסט און שרייעסט אין גאס וועלן מענטשן ארויס קוקן פון פענסטער און טראכטן אז דא וואקט א חסר דעה... אבער אין שטעטל איז דאך נישט דא ווער עס זאל הערן, קען מען רואיג שפאצירן מיט די קינדער און דאנקען דעם אייבערשטן, בעטן פונעם אייבערשטן און זינגען צום אייבערשטן.

אפילו איך וואוין אין שטעטל העכער דעם בית המדרש, גיי איך אביסל שפאצירן מיט מיינע קינדער שבת נאכמיטאג, מיר בעטן דעם אייבערשטן און מיר זינגען צום אייבערשטן: "שכוח אייבערשטער".

א קינד וואס וואקסט אויף מיט עלטערן וואס רעדן צום אייבערשטן, יעדע זאך וואס פאסירט אין שטוב - רעדט מען פון אמונה; די קינדער וועלן זיך אויך אזוי אויפפירן ווען זאכן גייען פארקערט, ווידער אויב די עלטערן שרייען און רעגן זיך, וועלן די קינדער אויך שרייען און זיך אויפרעגן.

דעם אז מען דארף מתפלל זיין פאר אלע קינדער צוגלייך.

אפגערעדט אין חדר, ווען מען האט א כחה פון שטילע קינדער און ווילדע קינדער, טאר מען זיכער נישט אויפגעבן אויף די ווילדע לעבעדיגע קינדער, ווייל על פי רוב, די ווילדע קינדער, די קינדער מיט וועם מען קען זיך נישט אן עצה געבן, זיי וואקסן אויף לשם ולתפארת, זיי וואקסן אויף גבאים, משגיחים, מגידי שיעור און ראשי ישיבות, און די אנדערע קינדער דארף מען מתפלל זיין אז זיי זאלן זיין ערליכע אידן, זיי זאלן מצליח זיין אין לעבן.

אויסלערנען די קינדער צו בעטן דעם אייבערשטן מען דארף אויסלערנען די קינדער צו בעטן דעם אייבערשטן. איך האב נעכטן געשריבן אינעם 'מכתב יומי' [יום ב' פרשת מטות מסעי, שנת תשפ"ב] וואס מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט דערציילט, עס איז געווען א ברוסלבער חסיד, ער פלעגט קומען אין שול מיט זיין זון פון פינף יאר אלט, ער פלעגט צוגיין צום ארון הקודש און אים אויסגעלערנט צו בעטן א תפילה פונעם אייבערשטן. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט אים געפרעגט: "וואס איז דאס? וואס טוסטו דא?" האט ער געזאגט: "איך וויל אויסלערנען מיין זון ווי אזוי

הערליכע דיבורים וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט צו די מלמדים נאכן פארלערנען דעם בלאט גמרא, (דינסטאג פרשת מטות מסעי, שנת תשפ"ב לפרט קטן).

בעטן אויף אלע קינדער

עלטערן דארפן געדענקען צו בעטן דעם אייבערשטן אויף אלע קינדער, נישט נאר אויף די שווערע קינדער. איך האב געהערט אסאך מעשיות פון מענטשן וואס האבן זיך זייער געמוטשעט מיט איין קינד, זיי האבן נישט אויפגעהערט צו וויינען צום אייבערשטן ספעציעל אויף דעם קינד, און אחרי ככלות הכל, נאכדעם וואס אלע קינדער האבן חתונה געהאט, האט זיך עפעס אויסגעשטעלט אז דער געוועזענער שווערער קינד' האט אויפגעשטעלט א הערליכע משפחה, ער האט זיך הערליך אוועק געשטעלט, און די אנדערע גאלדענע קינדער וואס מען האט נישט געשפירט וויכטיג צו בעטן אויף זיי, קענען זיך עפעס נישט אן עצה געבן אין לעבן.

קומט אויס אז די תפילות וואס די עלטערן האבן אריין געלייגט פאר דעם קינד וואס מען האט זיך נישט געקענט אן עצה געבן - הינו דאהני ליה, דאס באגלייט אים ווייטער, ער זאל אזוי שיין מצליח זיין יארן שפעטער אין לעבן. זעט מען פון

חיוזק פאר די אידישע שטוב

• חינוך הפנים והכנות

זאגט דער הייליגער בנאי יששכר זכותו יגן עלינו (ספר אגרא דכלה פרשת וישב) א מורא'דיגע זאך, די שבטים האבן געטראכט א'פאשר זענען מיר נישט גערעכט מיט דעם וואס מיר האבן אריין געווארפן יוסף אין גרוב, קען זיין מיר האבן עס פשוט געטון ווייל מיר זענען הונגעריג, מיר זענען אין א שלעכטע גוסטע, האבן זיי זיך שגעל געזעצט עסן פדי נאכאמאל איבער צו גיין די גאנצע הלכה צי עס קומט זיך אים טאקע דעם שטראף, צי מען דארף אים טאקע הרגענען.

זעט מען פון דעם ווי וויכטיג עס איז פאר א פרוי זיך אפצוגעבן מיט זיך אליינס. צופרי ווען מען שטייט אויף זאל מען טרינקען א קאווע, נאכדעם עסן א גוטע פרישטאג, און פאר די קינדער קומען אהיים זאל מען עסן א גוטע לאנטש, און שלאפן גענוג, אז מען זאל זיין אין א גוטע מוט, מען זאל זיין אויסגערוט צו די קינדער, מען זאל קענען מחנה זיין די קינדער, און קענען געבן ליבשאפט פאר די קינדער.

(גענומען פון א חיוזק שמועס מאנטאג ויחי שנת תשע"ה לפרט קטן)

- עס איז זייער א נארמאלע זאך אז א פרוי וואס האט א שטוב מיט קינדער זאל כאפן א דרימל אינמיטן טאג.

א פרוי וואס דארף האבן א דרימל אינמיטן טאג איז נישט אז זי קען עס טון, נאר זי מוז עס טון, ווייל באלד דריי אזויגער קומען שוין די קינדער אהיים, און אויב איז מען איבער געשטרענגט וועלן די קינדער לייזן פון דעם!

עסן מאכט די מוט

א אידישע מאמע דארף זייער אכטונג געבן צו עסן גוט און זיין אין א גוטע גוסטע. אין ענגליש איז דא א ווארט: "עסן מאכט די מוט", אז מען עסט גוט ווערט מען אין א גוטע מוט.

מען זעט אין די תורה אן אינטערעסאנטע זאך ווען די שבטים האבן אריין געווארפן זייער ברידער יוסף אינעם גרוב, שטייט אין פסוק (בראשית לו, כח): "וישבו לאכל לחם", די שבטים האבן זיך געזעצט עסן א סעודה. אלע ספרים פרעגן די קשיא, וואס הייסט? דו ווארפט אריין דיין ברודער אין א גרוב מיט שלענג און שלעכטע חיות, און דו זעצט זיך עסן א סעודה געבן דעם גרוב? אפילו א גוי וואלט עס נישט געטון!?

וואס טו איך אז מיין שווער ברענגט אריין א סמארטפאון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר בח פאר די שיעורים און חינוך, איך בין היינט ברוך השם אינגאנצן אן אנדערער מענטש, איך האב אנגעהויבן לערנען שיעורים בסדרן, איך גיי יעצט ענדיגן תנ"ך צום ערשטן מאל אין מיין לעבן, און אין די אנדערע שיעורים בין איך ברוך השם אויך זייער שיין מצליח.

איך האב געוואלט פֿרעגן ווי אזוי זיך צו פירן וועגן מיין שווער. ער קומט צו מיר אהיים און ער ווייזט פאר די קינדער קליפס אויף זיין אייפאון. איך פרוביר אים צו זאגן אז ביי אונז קוקט מען נישט די זאכן, אבער ער זאגט אז אביסל מעג מען יא, און אז מען דארף אויסלערנען די קינדער וואס מען מעג זען און וואס מען טאר נישט זען.

ער איז א ביזנעס מאן, ער פארט אסאך איבער די וועלט, און מיר האבן נישט אלץ א וועג ווי אזוי אנצוקומען צו אים, דעריבער זאגט ער אונז אלץ אז מיר זאלן אריינגעמען די בליים אינדערהיים כדי צו קענען אנהאלטן א קשר מיט אים.

אויך האבן מיר א שאלה וואס צו טון ווען ער איז ביי אונז אויף שבת, מיר ווייסן נישט אויב מיר קענען יוצא זיין קידוש פון אים, צי מען מעג טרינקען פון זיין וויין, און אזוי ווייטער לגבי אנדערע הלכות, וואס איז זיין דיין?

אויך מאכט זיך אז ער רעדט אמאל זאכן וואס מען רעדט נישט אין א אידישע שטוב.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן הורכה וואס צו טון און ווי אזוי זיך צו פירן. ביז יעצט האב איך געהאט נאר קליינע קינדער, אבער יעצט הויבן זיי שוין אן צו פארשטיין אביסל, און מיר מוזן וויסן וואס זיי צו זאגן און ווי אזוי זיך צו פירן מיט זיי.

יישר בח פאר אלעס

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נאך, כ"ג טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך וואָשרי חלקך אז דו לערנסט אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (פּמבאָר) בשחות הר"ן, סימן עו; ווער עס נעמט אן דעם רבינ'ס ווערטער בתמימות ובפשטות איז זוכה צו גאר שיינע זאכן, מען איז זוכה צו מטיל זיין בכל התורה כולה און צו זיין דבוק אינעם אייבערשטן.

אויף זיינע פראגעס וואס דו פֿרעגסט וועל איך דיר ענטפערן על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון:

וויסן זאלסטו אז דער רבי געבט אונז א וועג צו קענען זיין ערליך און הייליג און אין די זעלבע צייט אויך מכבד זיין די עלטערן אפילו זיי פירן זיך אנדערש וכו'.

בנוגע דיין שווער וואס ער קומט אין שטוב און ווייזט פאר די קינדער קליפס וכו'; וויסן זאלסטו אז כיבוד אב ואם איז זייער א הארבע מצוה און מען דארף זייער אכטונג געבן אויף די כבוד פון עלטערן. דער רמב"ם שרייבט (פרק ה' מהלכות מגורים, הלכה טו): "כל המבזה אביו או אמו אפילו בדברים ואפילו ברמיזה, הרי זה ארור מפי הגבורה", אויב מען פארשעמט עלטערן אפילו נאר מיט ווערטער, אדער אפילו נאר ברמיזה - איז מען שוין פארשאלטן פונעם אייבערשטן; דעריבער דארף מען זייער אכטונג געבן ווען מען רעדט מיט עלטערן צו רעדן צו זיי בדרך כבוד, מיט דרך ארץ און הכנעה.

וואויל איז דיר אז דו נעמסט נישט אריין אין שטוב קיין שום סארט בלי וואס ערליכע אידן נעמען נישט אריין אין שטוב און דו ווילסט אויפצווען ערליכע אידישע דורות, אבער פון די אנדערע זייט דארפסטו וויסן אז דער שטערקסטער חינוך פאר די קינדער איז זיי ווייזן ווי מען שעצט די עלטערן; קינדער קען מען נישט אויסשפילן, קינדער ווייסן אלעס און כאפן אלעס אויף. אפילו ווען מען פירט זיך מער אפגעהיטן ווי די עלטערן וכו' טאר מען נישט רעדן צו זיי מיט חוצפה און זלזול, מען טאר נישט אנוועק מאכן די עלטערן ווי אזוי זיי פירן זיך, נאר מען דארף בעטן דעם אייבערשטן פאר זיי און פאר אלע אידן אז אלע זאלן תשובה טון און זיך פירן על דרך התורה.

אז דו וועסט מכבד זיין דיין שווער און פון די אנדערע זייט וועסטו ווייטער זיין שטארק מיט דיין וועג פון חינוך וכו' - וועט דיין שווער אליינס האבן שכל נישט צו קומען צו דיר מיט דעם וכו', ער וועט אליינס אויפהערן ווייזן פאר זיינע קינדער קליפס וכדומה.

דו קענסט אים זאגן מיט גרויס דרך ארץ, מיט געמאסטענע ווערטער פאר ער קומט צו

דיר אין שטוב, אז דו ביסט מחנך די קינדער זיי זאלן זיין אפגעזונדערט פון די בליים וכו', און אזוי לערנט מען מיט זיי אין תוך און אין סקול, און אז זיי זעען דאס ביי זייער זיידע טוט עס זיי צעמישן; אז דו וועסט אים דאס זאגן מיט דרך ארץ, נישט אויף אן אופן אז דו לערנסט אים וואס צו טון, נאר אז דאס צעמישט די קינדער - וועט ער זיכער מער נישט קומען צו דיר מיט דעם.

ב) אויף דיין צווייטע פראגע, אז ער בעט איר זאלט אריינגעמען אין שטוב א קאמפיוטער אז ער זאל קענען רעדן וכו'; וואס זאל איך דיר זאגן, הונדערטער שטובער זענען שוין ליידער חרוב געווארן פון דעם וואס מען האט אריינגעברענגט אין שטוב א קאמפיוטער, טעבלעט, אייפאד, אייפעד וכו' וכו'. דאס רייסט ארויס יעדעס ברעקל יראת שמים, עס קילט אפ די אמונה, עס איז גורם אז די גאנצע שטוב זאל צעפאלן, און צום סוף פאלט מען אראפ אין זייער א טיפע אפגרינד. דערפאר איז אסור צו האבן אין שטוב סיי וואס פאר א בלי וועלכע מען קען מחבר זיין צום אינטערנעט, אדער וואס מען קען זען דערויף מאוויס. דאס האט נישט צו טון מיט פרומקייט, דאס איז פשוט'ע שכל; און די אלע וואס לאכן זיך אויס דערפון, זיי לאכן אפ פון ערליכע אידן וואס זאגן אז מען זאל דאס נישט אריינברענגען אין שטוב, די מאכן לצנות פון זיך אליינס און זיי וועלן באצאלן א טייערע פרייז השם ירחם.

ג) אויף דיין דריטע פראגע; דו שרייבסט נישט פארוואס מען קען נישט יוצא זיין קידוש פון אים וכו'. דו קענסט נוצן פאר קידוש מאסט וכדומה לזה וואס האט נישט די אלע שאלות, אבער חס ושלום מאכן א פירוד לכות צווישן אירע עלטערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז אין דעם זכות וואס דו וועסט מכבד זיין זיינע עלטערן און זיין ווייב'ס עלטערן זאלסטו זען נחת ביי זיינע קינדער.

...

(ספר עצתו אמונה חלק ו', מכתב תקטו)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב